

[L. Rasmussen.]

bindelse med dette Lovforslag. Jeg indrømmer, det er utroligt, hvad man kan høre i en Diskussion. At tale om Demokrati i Forbindelse med den Maade, hvorpaa dette Lovforslag er stablet op.

Det ærede Medlem siger, at han vil have, at vi som Værneskat skal betale 20 pCt. af den Indtægts- og Formueskat, der svares til Staten, dog ikke højere end 800 Kr. Lad os nu se lidt paa, hvorledes den Skat vil komme til at virke, naar vi tager nogle Eksempler. En gift Arbejder med 2 Børn med en Indtægt paa 2 500 Kr. skal svare Statsskat af 600 Kr. Denne Mand har store økonomiske Vanskeligheder, saadan som for øvrigt det ærede Medlem udmalede det. Saa siger vi: men 2 pCt. af den Indtægt, han er sat til at svare Statsskat af, er passende. Saa kommer der en Far's Søn, der uden mindste Vanskelighed skaffer sig en Indtægt af 100 000 Kr. om Aaret, man vil da tro, at han meget lettere kan betale 2 pCt. end den anden. Nej, siger det ærede Medlem, han skal slippe med 80 Ø. pr. 100 Kr., medens den anden skal svare 2 Kr. af 100 Kr. om Aaret. Og saa har det ærede Medlem Mod til at sige, at det er et demokratisk Forslag. Nej, det er at passe paa opad. Pas endelig paa! Skønt det ærede Medlem vil indrømme mig, at er der nogen, der kan taale at bære det, er det en ung Mand, der har saadanne Indtægter. Jeg vil henstille til det ærede Medlem, at han i en ledig Time opfrisker Historien fra Skoletimerne om Enkens Skærv, saa vil han opdage, at dér var det knapt lagt til Rette paa samme Maade som her, hvor det hedder: lad endelig ikke de, der har de store Indtægter, komme til at betale for meget!

Men det er den Betragtning, der stadig og stadig gaar igen fra den Side: naar vi er færdige med det foreliggende Forslag, kommer det ærede Medlem med sin Kaffe-skat, og sekunderet af de Konservative siger den ærede Forslagsstiller saa, at det er en i høj Grad demokratisk Foranstaltning; og jeg er sikker paa, han vil sige uden at blinke: er det da ikke demokratisk, at hvis jeg drikker 4 Kopper Kaffe, skal jeg betale dobbelt saa meget i Skat som en gammel Aldersrentenyder, der drikker to Kopper? Ja, det er Princippet! Man faar en mægtig Respekt for den Offer-villighed, der her giver sig til Kende!

Formanden: Jeg henstiller paa ny, at man ikke taler om alle mulige andre Skatter.

L. Rasmussen: Jeg er dog nødt til, naar der er draget Sammenligninger, at paavise, hvorledes Stillingen er her.

Det foreliggende Lovforslag skal indbringe 5 Mill. Kr. — kun 5 Mill. Kr. Heraf andrager de $\frac{2}{3}$, eller den 12 Kr.'s Kop-skat, 3 400 000 Kr. efter de Beregninger, det ærede Medlem har gjort i Bemærkningerne til Lovforslaget, og jeg gaar ud fra, at disse Beregninger er rigtige. Altsaa, denne Personskat, der er lige stor for alle, giver de 3 400 000 Kr., og det, som de mere velstillede skal betale, giver den sidste Trediedel, eller ca. 1 700 000 Kr.

Det er nøjagtigt efter gammel konservativ Receipt. De Konservative er konservative i den Forstand, at det, de har talt om tidligere, det taler de om endnu, og de prøver at lægge det samme ind i Talen, de er præcis af samme Støbning, som de har været alle Dage. Der er ganske vist den Forskel, det indrømmer jeg, at i Firserne og Halvfemserne kunde en Konservativ ikke komme til et Møde og lukke Munden op, uden at han flød over af Iver for Forsvars-sagen, medens man nu indskrænker sig til at sige noget om den i Vejle en Gang imellem og lader til at fortryde det Dagen efter, i hvert Fald er man ikke nær saa ivrig som den Gang; men med Hensyn til Betaling er det ganske det samme som altid før. Den ærede Forslagsstiller talte om, at nede i Tyskland havde man virkelig vist Interesse for denne Sag, nemlig ved at paalægge en Skat paa 900 Mill. Mark, var det vist, paa de bedst stillede. Ja, det er i hvert Fald ikke efter dansk Eksempel, for her har vi rigelig Erfaring for, at man bærer sig ad paa en helt anden Maade.

Lad mig først minde om, at da vi efter Krigen i 1864 skulde til at støtte Invaliderne og i det hele taget læge Krigens Saar, blev der indført Skatter, og der blev da ogsaa med konservativ Tilslutning indført en Formue- og Indkomstskat, suppleret med et passende Bilag af indirekte Skatter. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem kan huske, hvorledes de Konservative bar sig ad: i en Kilefart fik de de direkte Skatter puttet bort, og man beholdt de indirekte. Og hvad gjorde man for Invaliderne? Man gav dem en Lirekasse! Der blev talt mange kønne Ord om, hvor meget man interesserede sig for dem, der, som det hed, havde ofret Liv og Blod for Landet og tilsat Førligheden — kønne Ord og Talemaader og saa en Lirekasse, værsgo! De Konservative sagde: Maa vi blive fri for Formue- og Indkomstskat, Invaliderne kan faa en Lirekasse at gaa omkring med — saadan som vi ældre kan huske, de gjorde det.